

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopiši naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 6. septembra.

Ko smo zadnjič pisali članek o tem, da naj bi politične oblasti pri globah uporabljale tisto izvanredno milost, katero uporabljajo sodišča, če imajo kaznovati dosti važnejše prestopke, pač nesmo mislili, da se bode kdo spodtikal nad našimi vrsticami. Pisan bil je članek s tisto ponižnostjo, s kojo se odlikuje Slovenec še od tistih časov, ko je hodil k nemškim graščakom tlako delat. Tudi smo očitno naglašali, da ne pišemo iz hudobne volje in da radi pripoznamo talente in pridnosti sedanjih okrajnih glavarjev, ki se povsem odlikujejo od nekdanjih starejših uradnikov, uživajočih kruh penzije. Znano pa je in o tem nam ni treba nikacega dokaza, da se sedaj v političnih zadevah v resnici ostreje postopa, kakor se je postopalo nekdanj. Posebno v gozdnih in gostilničarskih zadevah so okrajna glavarstva prav zelo stroga, kar se sicer s postavo opravičiti dá, a vendar pa je dopuščeno usklidati se na milost! To in ničesar drugzega mi nesmo storili, živeč v prepričanju, da so razmere našega kmetškega ljudstva gotovo take, da visoke globe lahko uničijo gmotno stanje malega posestnika.

Ostali smo pri svojem usklidi v mejah postave, kar je najbolj razvidno iz tega, da državno pravdnništvo dotičnega lista ni zaplenilo, dasi nam nasproti nikdar ne zatise očesa.

Razkačil pa se je nad našim člankom gospod dr. Karol Russ, c. kr. okrajni glavar v Logatci, ter si je naročil nekak oklic in si ga dal potem tiskati v Ljubljanski nemški tiskarni Kleinmayr-ja in Bamberg-a. Obseg te tiskovine slóve od besede do besede tako-le:

Gospodu županu

v

Nek časnik Ljubljanski ima v uvodnem članku trditev, da je nek okrajni glavár na Notranjskem gostilničarje, ki neso o pravem času zaprli svojih gostilnic, kaznoval z globo 50 gld. in nekega kupčevalca z žganjem z globo 200 gld., in da se je le-tá vsled te kazni, ker je ni zamogel plačati, moral podati po sveti za kruhom.

Ker je na Notranjskem le dvoje okrajnih glavarstev, in je mogoče, da ta trditev zadeva tudi

okrajno glavarstvo Logaško, tedaj **uradno** sledeče potrjujem:

„Ni res, da je okrajno glavarstvo v Logatci pod mojim vodstvom kedaj kaznovalo katerega krmarja radi prestopka policijske ure z globo 50 gold. Najvišja kazen radi enacega prestopka znašala je namreč **pet** goldinarjev.

Nadalje ni res, da bi bil v isti dôbi kak človek, ki je brez pravice ali celo z dovoljenjem kakega oblastva prodajal žganje, kaznovan z globo 200 gld. Najvišja kazen radi nedovoljenega kupčevanja z žganjem znašala je namreč 30 gld.“

Konečno moram le obžalovati, da se na javno mnenje s tako plitvimi in nedoločnimi članki vplivati skuša.

Jaz to gospodu županu s prošnjo naznanim, da v imenovanim gospodom en izvod tega dopisa vroči.

V Logatci dné 1. septembra 1888.

Dr. Karol Russ,
kr. okrajni glavar.

Gospod dr. Karol Russ se je s prečudno to tiskovino spustil v polemiko z našim listom, pač pa se hudo moti, če misli, da se bode moji z njim spuščali v prepire, ker bi bil to nejednak boj. Na jedni strani stala bi dva bojnika, namreč c. kr. okrajni glavar in pa c. kr. državno pravdnništvo, mej tem, ko bi na drugi strani morali mi sami braniti svoje uboge kosti.

Pač pa moramo protestovati proti temu, da skuša gospod dr. Karol Russ sedaj stvar tako zasukati, kakor da bi mi bili hoteli uničevati veljavo okrajnih glavarstev ter jim spodkopavati avtoriteto. Niti najmanjšega uzroka ni imel gospod okrajni glavar, spuščati se v boj, in to zategadel ne, ker sam trdi, da je najvišja globa dosegla v njegovem poglavarstvu 5 in oziroma 30 gold. Gospod dr. Karol Russ se ni imel pritoževati zadaje čase proti našemu listu, ker smo radovoljno vsprejemali dopise iz Logaškega okraja, v katerih se mu je slava pela, kakor se v „Slovenskem Narodu“ do sedaj okrajnemu glavarju še nikdar pela ni bila. Sicer pa nečemo tajiti, da se pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Logatci precej ostre globe prisojajo, da je gospod dr. Karol Russ uradnik, ki pri globah posebne mi-

losti rad ne skazuje. Znano je, kako je kaznoval nekdanj tolpo ciganov v Kamniku. Če so nas s poslaniških krogov prav poučili, kovala se je zavoljo tega slučajja interpelacija do vlade, ali izostala je vsled posredovanja višje osebe. Znano je, kako je kaznoval gospod dr. Karol Russ kupčevalca z žganjem, ki je imel svojo prodajalnico, če se ne motimo, v Domžalah. V tem oziru mu lahko poslužimo z akti.

Dalje imamo pred sabo razsodbo c. kr. okrajnega glavarstva v Logatci, s katero se je kaznoval oštir v Idriji s tem, da se mu je odvzela koncesija, in to zaradi tega, ker je imel godce. Pred sabo pa imamo tudi potrdilo županstva v Idriji, da se je bilo gostilničarju dalo potrebno privoljenje za godbo in tudi privoljenje, da se je smela taksa še le drugi dan v občinsko blagajno poplačati.

Pred sabo imamo razsodbo ravno istega okrajnega glavarstva, s katero se je gostilničar obsodil v globo 50 gold., ker je nekaj telet zaklal v svojej kolarnici, in sicer — kakor trdi gostilničar — na privoljenje županstva, ki je v to baje iz tega uzroka privolilo, ker mestna klavnica v Idriji tedaj še ni bila dogotovljena.

To so slučajji, o katerih se dá pač razpravljati sine ira in o katerih takoj pripoznamo, da je imelo okrajno glavarstvo strogi predpis zakona na svojej strani, tako, da se nikakor ne more očitati, da se je sodilo proti postavi. Dopuščeno pa nam vendar mora biti, izreči se, da so to slučajji, pri katerih bi se bilo z milejšo kaznijo morda ravno tisto doseglo, kar se je hotelo doseči z ostro globo. In ker daje postava okrajnemu glavarju oblast, da sme uporabiti izvanredno milost, potem se nam vendar ne sme v zlo šteti, če smo povzdignili svoj glas ter okrajna glavarstva brez vsake izjeme prosili, da naj skazujejo milost. Rahla kazen obilokrat poboljša prestopnika, trda globa pa ga napolni s srdom in trdovratnostjo. Kdor se bode skazoval za pravičnega a pri tem rahlega sodnika, temu ne bode treba jemati orožja soboj, če se bode pri službenih opravkih podajal mej narod!

Na drugo stran pa moramo pripoznati, da nas je oklic gospoda dr. Karola Russa napolnil z ne-

LISTEK.

Lušanje.

IX.

Hola, gospod urednik! Malo da se nama ni pripetila taka, kakor če bi šla v Kranj, a ne bi zvonika videla. Še zmenila se namreč nesva za vrlega našega učenjaka, Ščinkovca. Le oglejva si ga tam le na oglu mize. A preblizu mu ne hodiva, da naju ne zongavi v zadrego, ker mož je več, kakor ne vem kaj bi dejal. Pripravil je včasí že v škripec kako prav bistroumno glavico. Tudi naju bi lahko, če bi začel razgovor na primer o kakem krvavem dežji, ne vem, kako bi nama šlo. Nama že tak prav navaden dež do grla preseda, kedar se dalj časa kremži in kisa, če bi mu torej zvito in naglo zasuknila razgovor na kako drugo stran, vendar bi naju takoj imel lahko na novo v kleščah. Kakor bi mignil, upraša naju na primer, kedaj je gospodinjal in vladal kak nemški kralj Mihel Grozni ali kak Matijček Zviti. Hm, če neste Vi trdnejši v številkah nego jaz, predla bi nama prebito slaba. Kako bi vendar mogel vedeti človek, je-li, za vsakega kra-

lija, koliko časa je čepel na svojem trončku? Osramotiti bi naju utegnil ta Ščinkovec vpricho cele družbe. Zatorej skočiva hitre mimo njega, da naju kako ne ulovi in ujame in skrijva se mu naglo za njegovega soseda. Res prav sva napravila, da sva temu šla za hrbet in se mu nesva pokazala v lice. On je namreč Bučnik. Napil bi bil nama naglo in nalil nama mnogo in silil naju, da bi bila zelo srebnila, a potlej bi se bil cela dolga leta okolu hvalil, kako sva pila njegovo vino. Bolje torej, da se zmuzneva kar še za jednega naprej. Tu je Pompežev Luka, zelo živ in poreden mladič. Ono leto je spravljal z bratom svojem Jurijem deteljo gori na vrh v kozolci. On mu jo je na tleh z vilami podajal, a Jurij jo je gori na oder skladal. Kar se zlomi deska, na katerej je stal Jurij, da zdrkne doli. A srečno se še ujame z rokami za gredo. „Vrzi mi naglo naročje detelje sem, da skočim nanjo in se ne potolčem“. A Luka mu nastavi vile: „Nič se ne boj! Kar skóči, ujame te na vile“.

On se tudi strahov ne boji. Ko mu je ono leto Jurij umrl in ga je na hlevi ležečega prišel strašit, odrezal se mu je on prav trdno in moški: „Malo vreden si bil tukaj in malovreden si, kakor se kaže, tudi tam na onem svetu, da te ne morejo

tam trpeti in nazaj hodiš.“ To je duha tako preplašilo, da je naglo zginil in mu ni nikoli več prišlo na misel, da bi ga bil hodil strašit in kratit mu spanje. Sploh so vsi Pompeževci prav razumni ljudje če se prav prigodi včasí tudi njim kaka prav neprijetna stvar, kakor se jim je na primer ono leto: Pitali so vola. Zato so ga odločili v hlevi v posebno pregrado, da bi mu tja nosili obilnejše in boljše hrane nego drugej živini. Nekega dne gre gospodar gledat, kako se je že odebelil. A lej ga vražiča narisane! Vol leži crkuen na tleh. Umorila ga je lakota; prav pozabili so ga namreč, svojega vola, katerega so pitali.

A kesno je že, gospod urednik. Zato stopiva naglo naprej. Tega le moža se kar ogniva, ker bati se ga je. Močan je kakor sila, ta Bernožev Janez. Ono leto je bil zelo bolan in mislili so ljudje da bode vsak čas umrl. A prišel je v vas k njemu tisti Velikonja, ki je on teden s češnje padel, in hotel jo z zbadljivim svojim jezikom malo šale zbijati z njim. A bolnik je bil ravno prav zelo slabe volje. Naglo je planil iz postelje in kakor bi trenil podrl Velikonjo na tla. Utegnil bi ta korenjak tudi nama kako zagosti, zato hitiva mimo in oglejva še zadnjega možička tam za mizo, namreč vrlega na-

kakim ponosom. Veseli nas, da je moč časopisov izredno velika in da je že tudi na Slovenskem tak faktor, da se ga niti oblastnije pri svojem poslovanju prezreti ne upajo. Res je sicer, da bi si gospod dr. Karol Russ lahko bil izbral drugo, morda bolj umestno pot, če je mislil da trosi naš list kaj neresničnega v svet. Pa to je njegova stvar. Če pa je hotel s svojim oklicem izdramiti svojega poglavarstva prebivalce, da bi mu izrekli zaupanje, je nam tudi prav in mi sami pozivljamo Logačane, da naj mu sklepajo zaupnice, ker je v narodnem oziru še dosti objektivni in ker nikdar dvomili nismo, da bi ga pri njegovem poslovanju ne vodila ljubezen do ljudstva in dežele.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. septembra.

„Politische Fragmente“ vidijo uzrok, da konservativni poslanci v **državnem zboru** in drugod le vlado podpirajo, za svoje volilce pa nič ne dosežejo, v tem, ker menijo, da se jim ni treba ozirati na narod. Njim samim pa vlada tako nič neprijetnega ne usiljuje, kar kažejo mnogi redi in naslovi katere so si pridobili konservativni poslanci. Če se na to pomisli, je takoj jasno, zakaj konservativci molče k vsem vladnim naredbam.

Zopet se govori, da bode odstopil **naučni minister** pl. Gauč. „Linzer Tagespost“ je izvedela, da bode naslednik njegov grof Schönborn. Poslednji si je baje že dal ogledati prostore v poslopji naučnega ministerstva. Z grofom Schönbornom bili bi konservativci in Slovani precej zadovoljni.

Nedavno bil je na Dunaji shod **avstrijskih knjigotržcev**. Sklenil je, da bi vsak član zveze avstrijskih knjigotržcev bil h kratu član zveze nemških knjigotržcev. Češki knjigotržci so temu odločno ugovarjali. Češki listi sedaj priporočajo, da bi češki knjigotržci stopili iz te zveze ter si osnovali zvezo slovanskih knjigotržcev avstrijskih.

Vnanje države.

Na Dunaji nič ne vedo, da bi **avstrijski** cesar hotel pohoditi **italijanskega** kralja. To vest so bili raztrosili italijanski listi ki bi radi, da bi cesar Fran Josip prišel v Rim in tako nekako priznal, da sveto mesto po pravici pripada italijanskemu kraljestvu.

Srbski kralj poklical je Ristića in ministra Bogičevića v Opatijo. Kakor se sodi, bode kmalu odstopilo ali se pa vsaj premenilo srbsko ministerstvo in morda prevzame Ristić predsedništvo. Ni dolgo temu, ko se je govorilo, da je Kristić dal svojo ostavko, kar se je pozneje zanikalo. Skušnja poslednjih let je pokazala, da je vsaka vlada kmalu se umaknila, kadar se je jelo govoriti o demisiji. Parkrat se je stvar poravnala, nazadnje se pa kriza ni dala odstraniti.

„Nationalzeitung“ odločno trdi, da je general Boulanger odpotoval v Nemčijo, dočim večina **francoskih**, pa tudi nekateri nemški listi temu oprekajo. Berolinski list trdi, da bode knez Bismarck mu svetoval, da naj ga nikar ne pohaja, ki bi mu Boulanger napovedal pohod, kajti sicer bi zgubil vso popularnost. Tudi Gambetti je o svojem času kancelar tako svetoval. Berolinski list najbrž s to vestjo le hoče škodovati Boulangerju.

Da bodo preustrojili **nemško** državno pisarno, Berolinski listi odločno zagotavljajo. To pa še ni določeno, ali se bode pisarna razdelila, da bode knez Bismarck vodil le vnanje zadeve, ali pa bodo

šega cerkovnika. Star je že, kakor zemlja, a vender je moč velik „revež“, ker se ne sme in ne more oženiti. Umrla mu je prva tovarišica in želel si je dobiti novo. Šel je prosit gospoda župnika dovoljenja. A gospod župnik ga je čudno pogledal in mu rekel. „Čemu bi se ženil sedaj na stare dni?“ „I, nu, treba bi mi bilo ženske roke pri hiši“, razlaga on strme, da gospod tega sam ne ve, čemu je je ženska. „Vzemi si torej kako deklo!“ uči ga gospod neomečen. „O, gospod, dekla je vse druga stvar nego žena. Ne more se človek zanesti nanjo: A z ženo sva živela tako prijetno! Ona je sedla zadi za peč a jaz spredi na „zic“ in dregala in dregala in bezala sva s trskami, da je bilo pravo veselje. O žena je vse druga stvar nego dekla.“ A gospod mu neso pritrdili in privolili; zato je ubožec še sedaj brez družice in treba mu je živeti samemu, če prav je Bog sam rekel in priznal, da človeku ni dobro biti samemu. Samo cerkovnikuje sedaj ne več, ampak živi, kolikor se da mirno in priložno na preužitku.

No, hvala Bogu in nama, pregledala sva jih, naše Lušane. Prav potrebna sva že, da se malo oživiva in okrepiva s trtno kapljico. A le dobro ga srebrite, da bodo naši ljudje videli in zvedeli, kako ga znate vleči Vi, meščanski možje; ker doslej

nastavili državnega podkancelarja, ki bi pomagal Bismarcku. Slednji bi bil vzeti izmed državnih poslancev. Govori se, da pride na to mesto najbrž vodja narodnih liberalcev Bennigsen. — V nedeljo začel je shod nemških katolikov svoje posvetovanje v Breisgau. Shod je sklenil resolucijo, da se mora Rim zopet izročiti papežu in obnoviti nezavisnost cerkvenega poglavarja. V dveh resolucijah je pa izrekel svoje simpatije prizadevanjem, da bi se osnovali katoliški vseučilišči v Solnogradu in Washingtonu, za poslednje vseučilišče uložil se je že temeljni kamen. Nadalje se je shod izrekel, da bi cerkev smela popolnoma svobodno učiti po šolah verouk in snovati verske srednje in ljudske šole ter smela uvajati cerkvene rede in korporacije.

Vodja **angleške** opozicije Gladstone je v Wreschamu govoril o irskem vprašanju. Mej drugim je rekel, da je malokdaj imel priliko hvaliti avstrijsko politiko, to pa mora priznati, da je Avstrija dala gališkim Poljakom avtonomijo, kakeršno zahtevajo Irci.

Dopisi.

Iz Slovenske Bistrice 4. septembra. [Izv. dopis.] Kako spoštuje čes. kr. okrajni sodnik Sorko ukaze pravosodnega ministerstva, kaže zopet sledeči slučaj. Gosp. J. V. kupil je neko parcelo v občini Ložniški in ko je prosil za upis svoje lastninske pravice v zemljiške knjige, dostavil je izrecno, da naj se upisovanje vrši v slovenskem jeziku. Sodnik Sorko je sicer prošnjo rešil slovenski, a upisovanje v slovenskem jeziku je odbil, reki v odloku z dne 12. avgusta 1888, števil. 4304: „Izvršitev v slovenskem jeziku se ne more dovoliti, ker je tukaj znotrajni sodnijski jezik še vedno nemški.“ Za tega sodnika torej ne velja ministerska naredba z dne 12. junija 1887, katera ukazuje vsem okrajni sodiščem v Celjskem okrožji, da morajo, ako stranka zahteva, uknjižbo izvršiti slovenski. On trdi, da je znotrajni jezik pri tukajšnji sodnji še vedno nemški, a s kako pravico sme on kaj takega trditi. S katerim zakonom je določeno, da je nemščina uradni jezik. Dokler mož tega ne dokaže, moramo njegovo vedenje zmatrati kot nezakonito in kot žaljenje člena 19. osnovnih zakonov. Gosp. Sorko je tisti sodnik, katerega je že g. dr. Ferjančič ožigalsal v državnem zboru in o katerem se je že mnogo govorilo glede eksekutivnih dražb, dijet in pupilarnih denarjev. „Quousque tandem?“ kličem justičnemu ministru, ako dopušča, da se tako spolnujejo njegovi ukazi.

Gosp. J. V. je uložil pritožbo in pričakujemo, da se bode jedenkrat storil konec temu samovoljnemu narodne pravice žalečemu ravnanju Bistriškega sodnika. Nedavno se je sicer zopet vršila proti njemu disciplinarna preiskava, a mož ima srečo, že pred par leti ga je disciplinarni sod obsodil, da mora biti premeščen, a še danes sedi na svojem mestu. Morda pa še doživimo, da bode za svoje velike zasluge za nemščino in liberalizem odlikovan.

Iz Šentpetra pri Novem mestu. 5. sept. [Izv. dop.] Dne 1. t. m. okolu 1. ure zjutraj nastal je pri posestniku Francetu Junci velikanski ogenj. Akoravno je veter proti nasprotni strani pihal, raz-

nemajo o Vas predobrih mislij. Le naglo za vsakega nekaj steklenic. Nu sedaj bode pa že za prvo silo. A sedaj Vam hočem še prav uljudno pokazati pot, da ne bi kam zablodili in zašli. Tu le čez most le prav oprezno korakniva; če bi padla v vodo utonila bi tako gotovo, kakor gotovo riba vodo je Ker naša reka je velika, toliko velika, da ob času kake večje povodnji sega celo do kolen. Dobro srečno sva jo prehodila. A tu naju srečuje še nekdo. Tudi on je Lušan, a v gostilno ga vender ni bilo. A, gospod urednik, Vi se stegujete v žep, da bi mu dali milostinjce? Ne, ni treba tega. Res je danes, v nedeljo, opravljen tako slabo, kakor malokak berač v delavnike in vzel bi tudi rad, če bi mu kaj vrgli v roko; saj ima še za sol in olje menda malokdaj potrebnih krajcarčkov. A vender je on morebiti najbogatejši gospodar v vasi. Kupček, kupček, ta nesrečni kupček! Kedar se ta napravi, človek ne misli več, nego kako bi ga večal in množil. Ne zmeniva se torej dosti za tega možica, nego si prav prijazno dajva slovo, dokler se — morebiti prav v kratkem ne svidiva in snideva znova.

Udano Vam stiskam vrlo desnico

Muhoder.

Širil se je ogenj nenavadna hitro inu pepelil v kratkem času sedem posestnikov z vsemi gospodarskimi poslopji in jednega kajzarja, skupaj 23 poslopij. Poslopja bila so polna krme in žitnice polne žita, tako da pogorelci, ki so vsi bili trdni kmetje, veliko škodo trpe.

Na pogorišče prihitela je takoj, ko je ogenj zaznala, požarna bramba iz Novega mesta z brizgalnico, a rešiti ji ni bilo mogoče ničesar iz gorečih poslopij, zato je omejila svoje delo na obvarovanje sosedov, kar se ji je posrečilo in za kar se vsi obvarovani vaščani pristrčno zahvaljujejo, kajti, ako bi ne bilo tako nagle pomoči, bi danes imeli mesto vasi kup pepela. Tudi cerkev, župniško poslopje in šola bi bili pogoreli.

Tudi žandarmom iz Novega mesta in Belecerkve, ki so hitro prihiteli in potem ves čas vodili gašenje, gre velika zasluga, da se ogenj ni razširil dalje.

Zavarovani so bili štirje pogorelci; jeden pri banki „Slaviji“, drugi pa pri „Graškej vzajemnej zavarovalnici“, štirje pa nič.

Kako je ogenj nastal, se še ne ve natanko. Zapazil ga je prvi naš vrli župan g. F. Bojanc ter potem vsem spečim vaščanom pretečo nesrečo s krikom naznanil.

Cesarska slavnost „Slovenskega pevskega društva“ in „Pedagogijskega društva“ na Krškem.

Minolo nedeljo se je na Krškem vršila slavnost, slavnost redka, kakeršne naše mesto še ni doživelo nikoli. Odbora „Slovenskega pevskega društva“ in „Pedagogijskega društva“ sta namreč sklenila 40letno vladanje našega cesarja proslavljati po vsem dostojno, veličastno, in sicer na Krškem. Danes smeta oba odbora s ponosom gledati na nedeljsko svečanost, kajti ukljub vremenski ujmi završilo se je vse tako povoljno in krasno, kakor sploh pričakovali nismo.

Krški slavnostni odbor pod načelnštvom za to svečanost neumorno delajočega gospoda, okrajnega glavarja H. Veigleina in tajnika g. T. Romiha je delal neprestano mesec dni ter za to praznovanje priredil vse, kar je bilo potrebnega. Ni se bal niti truda, niti velikanskih troškov in ne skrbij, ki jih je imel pri delu.

Poveljnik topničarskega oddelka v Žadovinjeku poleg Krškega je slavnostnemu odboru prihitel na pomoč s tem, da je radovoljno prepustil mu več vojakov na razpolaganje, kateri so celih 14 dni marljivo delali in priredili vse, kar je bilo za slavnost potrebnega. Postavili so na šolskem trgu velik ôder za 300 pevcev in godbo, na cesti mej šolo in cerkvijo velikanski slavolok, sličen onemu v Zagrebu na Jelačičevem trgu, postavljenemu povodom potovanja cesarjeviča Rudolfa in cesaričine Štefanije na Hrvatsko. Polovico mesta od cerkve do konca okr. glavarstva poslopja so vojaki prepregli z venci, zastavami in lampijoni, zvezanimi na drogih. Ta del mesta je bil po tem tacem podoben pomladnjemu vrtu. Nikdar še ni bilo mesto tako olepšano. Meščanstvo se je tudi potrudilo svoje hiše ozaljšati z zastavami in zelenjem. — Zadnji trenotek še, ko smo zgubili ves up do boljšega vremena, nam je zopet iz zadrege pomogel zgoraj omenjeni vojaški poveljnik in nam poslal vojakov, ki so v par urah napravili na Gregoričevem vrtu nov ôder za pevce in godbo. Za to preprijazno pomoč bodi na tem mestu vrlemu gospodu častniku izražena pristrčna zahvala! Vsa čast tudi pridnim in delavnim vojakom!

Oder, namenjen pevkinjam, pevcem in godbi na trgu pred poslopjem Krške šole je bil tako okusno narejen, da so tujci videč ga, izrazili se, da kaj takega niti glavna mesta ob jednacih prilikah ne premorejo. Še bolje jim je pa bil všeč krasen slavolok. Na sredi ôdra je bil postavljen kip z letnicama 1848—1888; raz streho v sredi je visel cesarski grb s znakom F. J. I. in vladarjevo gaslo „viribus unitis“. Pod tem grbom lira z napisom „Slovensko pevsko društvo“. Cel ôder je bil nakičen z narodnimi, cesarskimi zastavami in zelenjem.

Napisi na slavoloku so bili slavnosti jako primerni: v sredi Koseskega besede: „Hrast se omaje in hrib — Zvestoba Slovenca ne gane“; nekoliko niže na desni strani: „Vsa, kar solnce je obsije — Cveti mirna Avstrija“; na levi strani: „Živi cesar, domovina — Srečna bode Avstrija“; na nasprotni desni strani: „Bog obrani nam cesarja — Ljube

Avstrije vladarja"; na levi: „Vse za dom in za cesarja — Za cesarja blago kri“.

Mislili smo, da bomo imeli najlepše vreme, kajti do zadnjega časa so bila znamenja zato jako ugodna. Toda dan pred slavnostjo se je pooblačilo in po noči jame deževati. Ni čuda, da smo s strahom opazovali vreme na jutro slavnostnega dne. Vedno smo še upali ugodnega vremena. A Pluvius se je tako razsrdil, da je cel dan noter do popoldanskega koncerta neprenehoma zival svoj srd doli na nas.

Nekaj gostov je došlo že na petek večer in ti so bili srečnejši od poznejših. A pri vsej tej neugodnosti so prišli slovenski pevci iz vseh bližnjih in daljnih krajev na Krško. Posebno čast pa tistim vrlim pevkinjam iz zelenega Štajerja, koje se neso ustrašile ne daljnega pota, ne slabega vremena. Te naj bodo mnogim drugim iz bližine vzgled in spodbujajo, kadar je treba rešiti čast slovenske domovine.

Največ udeležencev je prišlo zjutraj s poštnim vlakom s Štajerskega, iz Ljubljane itd.; dalje pa z vlakom ob 10. uri iz Brežic in nekaj iz sosedne Hrvatske. Sprejeli in pozdravili so jih člani „Krškega slavnostnega odbora“. Lilo je neprenehoma. Ob 9. uri je bila slovesna maša v mestni vikarijatski cerkvi. Peli so domači pevci s pomočjo nekaterih tujih slovensko „Nedvedovo mašo“.

Po maši smo se podali v šolo, kjer je „Pedagogičsko društvo“ otvorilo „prvo slovensko stalno učilsko izložbo“. Prvomestnik g. Fr. Gabršek to otvori s primernim nagovorom, poudarjaje, da ljudsko šolstvo sploh in v obče je ravno pod žezlom sedanjega vladarja silno napredovalo. S trikratnim „živio“ zaključil svoj govor. Obiskovalci „stalne izložbe“ so se prepričali, da je društvo tekom kratkega časa svojo zadačo rešilo častno. Posebno znamenito je to, da so v izložbo največ poslali bratski narodi slovanski: hrvatski, češki in poljski. S svojo navzočnostjo je nas počastil tudi prvak slovenskega učiteljstva, g. ravnatelj Praprotnik iz Ljubljane, ki se je o napredku „Pedagogičskega društva“ izrazil posebno laskavo. Dalje smo videli tudi svojega deželnega in drž. poslanca g. prof. Šukljeja, katerega je tudi veselil očitni napredek našega težavnega prizadevanja. Poleg teh dveh je bilo še obilo drugih odličnjakov slovenskih. Učiteljem slovenskim pa polagoma toplo na srce, da bi pridno pohajevali „stalno učilsko izložbo Krško“ in odbor tudi podpirali pri težavnem poslu za doneski za društvo.

Na to so se vsi pevci zbrali k skupni vaji v sobi bralnega društva. Voditeljstvo je prevzel znani pevec g. Stanko Pirnat iz Brežic.

Po vaji je imelo „Slovensko pevsko društvo“, svoj občni zbor, o katerem bode sigurno obširno poročal društveni tajnik. Omeniti mi je le to, da je zbor zbog velicnih zaslug, imajočih pri tej patrijotični slovesnosti častnim članom volil jednoglasno blag. gosp. Henrika Veigleina, c. kr. okrajnega glavarja Krškega, kar je bilo s „živio“ in „slava“-klici vsprejeto.

Ob 1. uri se zberemo k skupnemu obedu (banketu) na vrtu gosp. Gregoriča. Prvo napitnico je govoril predsednik „Slovenskega pevskega društva“ viteškemu vladarju in zaščitniku vsega lepega, vzvišenega koristnega. Izvrtstnemu govoru g. Lešnika je sledilo viharno odobravanje in „dobro-klici“.

Za tem poprime besedo naš vrli okr. glavar, preblag. gosp. Veiglein ter v lepi in čisti slovensčini napije **slovenskemu narodu**, omenjajoč neomahljivo udanost in zvestobo do prestola in cele habsburške hiše. Ob jednom se zahvali „Slovenskemu pevskemu društvu“ za lojalnost, spodbujajoč jo, naj še v prihodnje goji lepo slovensko petje, kajti to je najlepše sredstvo gojiti in blažiti srce človeško ter s patrijotičnimi pesnimi ljudstvo naučevati za vero, dom, carja. Govorniku so doneli burni „slava“ in „živio“-klici.

Mej banketom je vojaška godba svirala nekaj komadov.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Čudno imenovanje.) Poročali smo, da je tukajšnjega gimnazija suplent dr. Gratzya bil imenovan profesorjem. Čudili smo se, ker nikjer nismo čitali, da bi bilo razpisano učiteljsko mesto za zgodovino na tukajšnji gimnaziji. Poizvedovali smo ter poizvedeli, da je ta gospod, čeprav ni nobena služba bila razpisana, uložil prošnjo, da naj ga imenujejo profesorjem, naravnost pri ministerstvu. Gosp. mini-

ster Gautsch pa, ne da bi vprašal bil deželni šolski svet, imenoval ga je „brevi manu“, dasi so še starejši suplentje brez službe. Mi torej svetujemo vsem gg. suplentom, da naj posnemajo Gratzya in pošiljajo svoje prošnje za nameščenje potom dež. šolskega sveta ministerstvu. Ne dvomimo, da bode minister Gautsch tudi njim preskrbel stalne službe, ker Gratzya gotovo ni zaradi tega imenoval tako izredno naglo profesorjem, ker je Nemeč.

— (Ljubljanska društva) opozarjamo in vabimo, da bi jutri popoldne vkupe s „Sokolom“ korporativno šla na kolodvor k vsprejemu čeških bratov. „Sokoli“ prično se zbirati v Čitalnici ob 4. uri popoldne, od koder je odhod na kolodvor točno ob 1/2 5. uri.

— (Za tekmovalno telovadbo) oglasilo se je razven Čehov in Ljubljanskega „Sokola“ še 14 tekmovalcev. Prijatelj telovadbe čaka torej izreden užitek, kakeršnega na Slovenskem še ni bilo. Darila za odličnjake mej Sokoli so krasna in dragocena. Mesto Ljubljansko poklonilo je v ta namen velik srebrni pokal v vrednosti 200 gld., g. Gorup, kakor smo že javili, 25 cekinov, rodoljubne dame Ljubljanske dve zlati uri in sokolski pas s srebrno zaponjo in srebrnim monogramom, g. starosta Hribar srebrno tobačnico, g. F. Zupančič zlate gumbe, g. Ivan Vilhar zlato iglo z demantom, društvo „Sokol“ sama pa veliko srebrno svetinjo z zlatim dva cekina teškim vencem in monogramom in manjšo srebrno svetinjo z zlatim vencem in monogramom.

— (Častna darila za javno telovadbo sokolsko) razstavljena bodo v soboto dne 8. t. m. ob osmih zjutraj do šestih zvečer v izložbenem oknu. V. Petričičeve prodajalce na Mestnem trgu.

— (K „Sokolovej“ petindvajsetletnice.) — Ker vlada ni dovolila, da bi se dne 8. t. m. mej šesto in sedmo uro zvečer zaprla cesta od Ljubljane do Št. Vida, priredil bode klub slovenskih kolesarjev tekmovalno dirko istega dne popoldne od 3/4 na 2 do 3/4 na 3. — Ves ta čas ostane cesta od Koslerjevega vrta do „slepega Janeza“ pred St. Vidom zaprta za vožnji promet, kedor se bode torej hotel ravno tedaj peljati iz Ljubljane v Št. Vid, moral se bode voziti po cesti okrog Rožnika in skozi Dravlje.

— (Za slovenskih biciklistov dirko) poklonil je tudi klubov odbornik g. G. C. Leustek lepo darilo. Vseh daril je 12. K dirki pridejo tudi vnajni narodni biciklisti: „I. hrvatsko društvo biciklista Zagreb“, Kranjski biciklisti in posamični biciklisti iz Jaske, Karlovca, Postojine in z Vrhnike.

— („Výletní Listy Sokola Pražského“ Devátý výlet 1888.) Pod tem naslovom priredili so naši češki bratje povodom svojega izleta v Ljubljano jako zanimiv, praktično sestavljen in 24 str. obsežen list, ki je nekak češk Bädcker za vso progo iz Prage v Ljubljano in v Trst. Po predgovoru slavnega Jana Nerude, v katerem je prav laskavo omenjena naša slovenska domovina, spisal je naš prijatelj Jan Lego uveden članek, v katerem ž njemu lastno gorečnostjo opisuje naravne krasote dežele kranjske. Dalje slede članki: Sokolstvo jihoslovanske! — Slovo o Sokolovkah. — Z Prahy do Lublaně. — Lublaň. — Bledsko jezero. — Z Lublaně do Postojny. — Z Postojny do Terstu. — Terst, Devin, Miramare, Benatky. — Izletniki češki nahajajo v tem listu vse potrebne podatke. Vsaka železnična postaja je omenjena, vsaka njena znamenitost vestno zabeležena. Pri prihodu iz kronovine v kronovino je kratek zemljepis in zgodovinski pregled, podatki o prebivalstvu, narisani so v listu razni deželni in mestni grbi, poleg tega Ljubljana, rotovž, Grad, Bled, Postojnska jama, Terst, Devin, Miramar, Benetke, vse jako pregledno in kakor rečeno, jako praktično, da človek prav z veseljem prelistuje ta nenavadni proizvod potpisne literature.

— („Gelogen wie gedruckt“ si mislimo vselej, kadar čitamo v Graški „Tagespost“ kak dopis iz slovenskih krajev. Kakor je nedavno s Ptuja in iz Ormoža zapore doma priobčevala same laži, katere je morala vse preklicati, tako je prišla sedaj Ljubljana na vrsto. V včerajšnji 246. številki ima namreč člančič z naslovom „Traurige Zustände in Laibach“, v katerem neosnovano napada in grdi naše mesto in njegov zastop ter v ta namen kupiči laž na laž. Dogodek, o katerem se govori, je naslednji. V ponedeljek zjutraj mej 1. in 2.

uro šla sta gg. Naglas in Pleweis, vračajoč se z Viča po Rimski cesti domov. Pri bivši brambovski vojašnici napala sta ja dimnikarska pomočnika Vrhovec in Habjan in še neki tretji, kateremu ne vemo imena. Nastal je tepež, pri katerem sta bila oba omenjena gospoda več ali menj poškodovana, nobeden pa ne teško, kakor javlja brezvestni dopisnik v Graško „lažiposto“. Gosp. Naglas je takoj drugi dan ustal in g. Pleweis je tudi že na nogah. Da bi se bila g. Pleweisu pri tem tepeži oropala ura in verižica, je neosnovana laž. Dogodek ta, ob sebi obžalovanja vreden, še bolj pa zaradi obeh prizadetih priljubljenih gospodov, se je prav po nepotrebnem razšopiril, čemur je bil menda najbolj uzrok dotični zdravnik, ki je v svojej esku lapskej modrosti prorokoval, da bodeta poškodovanca ležala po mesec dnij. No to prorokovanje se je izjalovilo in gosp. zdravnik utaknil je svojo napačno diagnozo mirno v žep, kjer je baje že več jednacij. Policija je stvar hitro preiskala in krivce bode zadela zaslužena kazen, kar bode izvrstno vsacemu v zadoščenje. Kakor pa nas veseli, da se bodo dotični razgrajalci za svoj surovi napad pod ključem pokorili, tako na drugej strani obžalujemo, da se perfidni dopisnik „Tagesposte“ s svojo brezimnostjo kazni odteza. On je veliko večji surovež, nego sta omenjena dimnikarska pomagata, kajti zavratno napada vse mesto, ves mestni zastop, on spodkopuje s svojimi lažnjivimi dopisi gmotne interese vseh obrtnikov brez ozira narodnosti. Kakor z navedenim, tako je tudi z drugim dogodkom, vršivšim se v pivarni Schreinerjevi. Slovenci neso ondu nikogar žalili, pač pa sta dva nemška gospoda: neki inženjer, ki je v službi pri Tönniesu in baronček C. slovenske pevce prav neolikano žalila. Navzlic neotesanemu razžaljenju pa vender nihče ni rabil besed: „Hinaus mit Euch deutschen Schw.“, vse to izmisli si je perfidni dopisnik, ki celo v nemških krogih že preseda, kajti ko bi mi vse jednake dogodke, ki se dogajajo na Dunaji in v Gradci in drugod, hoteli obešati na veliki zvon, potrebovali bi posebnega lista za to.

— (Na ces. kr. gimnaziji v Rudolfovem) vzprejemali se bodo učenci v prvi razred dne 15. septembra dopoldne, v ostale druge razrede pa 17. in 18. septembra. Vsprejemni izpiti za ustov v prvi razred bodo 15. septembra popoldne. Slovesno se šolsko leto otvori 18. septembra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 5. septembra. Car in carica z večjim spremstvom odpotovala v južno Rusijo. „Graždanin“ meni, da bode potovanje nad dva meseca trajalo.

Pariz 5. septembra. Po zadnjih poročilih je bilo pri nezgodi na železnici pri Dijonu dvanajst osob ubitih, štirideset ranjenih.

Praga 6. septembra. Cesar naročil namestniku, naj prebivalstvu Piseškemu za prelepe pojave lojalnosti, prebivalcem v Piseku in kmetskimi občinami okraja Piseškega pa za izredno požrtovalnost in vojakoljubno mišljenje povodom koncentrovanja vojakov sporoči posebno zahvalo cesarjevo in popolno priznanje.

Berolin 6. septembra. „Norddeutsche Allg.“ javlja: Vest, da je grof Bismarck odpotoval na Angleško, je neistinita. On biva sedaj v Ostende, kjer ga je dne 3. t. m. kralj belgiski povabil na obed. Grof Bismarck pričakuje se sredi septembra v Friedrichsruhe.

P. n. gg. članom slovenskega pevskega društva „Slavec“

naznanja podpisani odbor, da se udeleži društvo „Slavec“ korporativno slavnosti 25 letnice „Ljubljanskega Sokola“. Društveniki zbirajo se v soboto ob 1/2 8 uri zjutraj v društvenih prostorih ter odido pod svojo zastavo v čitalnico, da se pridružijo družim društvom ter se udeleže vsega dopoldanskega vsporeda.

Odbor slov. del. pev. društva „Slavec“.

Trajni zdravilni vspeh. Vsakeršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom.

LJUBLJANSKI ZVON

stoji (331-205)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani dne 5. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hkti.	5 85	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4 39	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3 90	Jajce, jedno,	2
Oves,	2 60	Mleko, liter,	8
Ajda,	4 55	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 22	Telečje,	50
Koruza,	5 85	Svinjsko,	60
Krompir,	2 32	Koštrunovo,	32
Leča,	12	Pišanec,	35
Grah,	13	Golob,	15
Fizol,	11	Seno, 100 kilo,	2 50
Mast, kgr.	1	Slama,	2 14
Špeh frišen	70	Drva trda, 4 metr.	4 40
	64	mehka, 4	4 15

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
5. sept.	7. zjutraj	742.2 mm.	11.6° C	sl. svz.	d. jas.	0.60 mm.
	2. popol.	741.7 mm.	24.0° C	z. jz.	jas.	
	9. zvečer	742.1 mm.	18.0° C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 17.9°, za 1.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 6. septembra t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.70	81.80
Srebrna renta	82.35	82.35
Zlata renta	111.50	111.50
5% marcna renta	97.60	97.80
Akcije narodne banke	883.—	883.—
Kreditne akcije	314.10	315.—
London	122.65	132.30
Srebro	—	—
Napol.	9.70	9.65 1/2
C. kr. cekini	5.81	5.79
Nemške marke	59.80	59.60

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo: Filijala za Ogersko:

Dunaj, Giselstrasse št. 1, Pešta, Franz-Josefsplatz
v hiši društva. št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank. 97,872.236.55
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1887	18,678.393.10
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot.	191,108.220.84
V slednji dvanaestmesečni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za	58,038.225.—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah več kot.	1.510.786.529.58

Prospekte in druga razjasnila daje
Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje
pri **Guido Zeschkotu**.

(300—4)

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	169	—
Ogerska zlata renta 4%	—	101	55
Ogerska papirna renta 5%	—	91	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	125	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	40	—
Kreditne srečke	100 gld.	178	7
Rudolfove srečke	10	21	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	114	70
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	229	10

Št. 15.083.

(588)

Razglas.

Podpisani magistrat naznanja, da se po naročilu visoke c. kr. deželne vlade zaradi **smrkavosti**, ki se je tukaj pokazala pri domačih in vojaških konjih, **na somenj**, ki se v Ljubljani prične **10. dan t. m.**, in — do preklica — **tudi na druge tukajšnje živinske sejme konji goniti ne smejo.**

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 5. dan septembra 1888.

Spreten pisar,

z izvrstno pisavo, zmožen slovenskega in nemškega jezika ter malega koncepta za notarjat in advokaturu, z najboljšimi spričali, **želi takoj v službo ustopiti.** — Kdo? pove upravnitvo „Slovenskega Naroda“. (581—2)

Tuji:

5. septembra:

Pri **Sionu**: Coloredo z Dunaja. — Gradec, Friež z Dunaja. — Schwarz iz Velike Kanize. — Trojer z Reke. — Kendl iz Zagreba. — Juriskovič iz Trsta.

Pri **Malič**: Meras, Gollasch, Gross, Truchter, z Dunaja. — Vogrič iz Pulja. — Malič z Reke. — Kabitsch iz Lubna.

Pri **južnem kolod-oru**: Weiss z Dunaja. Turk iz Trsta. — Willibad iz Gradaca. — Kopič iz Maribora.

Pri **bavarskem dvo-ru**: Daubler iz Trsta.

Umrli so:

4. septembra: Neža Oblak, dekla, 38 let, Poljska cesta št. 40, za jetiko.

v deželnej bolnici:
5. septembra: Franjo Učmar, gostač, 62 let, za spridenjem krvi.

7. septembra: Jožef Appel, delavec, 53 let, za jetiko.

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošljata proti poštnemu povzetju:

(180—25)

Križasto modno blago za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov gld. 8.50.	Domače platno, 29 vatlov, kos 3/4, gld. 5.50. — kos 1/2, gld. 4.20.
Volnen atlas v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 6.50.	King-tkanina, 30 vatlov, bolje od platna, kos 3/4, gld. 7.50.
Kašmir v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 4.50.	ŠIFON, 30 vatlov, 90 cm. širok, kos la. gld. 5.50.
BAIGE v najnovjših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov gld. 9.50.	Oxford, 29 vatlov, najnovjši vzorec, kos la. gld. 6.50. la. gld. 4.50.
Brokatno blago v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovjši dessins, 10 metrov gld. 4.—.	Canevas za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos la. gld. 6.—. la. gld. 5.20.
CRETON za žensko obleko, se sme prati, najnovjši vzorec, 70 cm. širok, 10 metrov gld. 2.80.	Damastni gradl, 30 vatlov, kos la. gld. 8.50. la. gld. 5.—.
Trinitnik. 60 cm. širok, svetlo- in temno-rujav, 10 metrov la. gld. 3.50. la. gld. 2.80.	Mizni prtji, platneni, v vseh barvah, 3 komadi 3/4 gld. 2.—. 1/2 gld. 1.—.
Blago za ponočne suknje (tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, križasto, 10 metrov gld. 2.50.	Prtiči. platneni, 1/4 v kvadratu, — 6 komadov gld. 1.20.
Pregrinjalna garnitura (2 posteljni in 1 mizno pregrinjalo), iz ripsa gld. 4.50. iz jute gld. 3.50.	Otiračje. platnene, z resami, gld. 1.50. s kraječi gld. 1.20.
Jute-zastor, turški dessins, (2 stranska dela in draperija), komplet, gld. 2.30.	Rjuhe, brez šiva, 2 metra dolge, 1 1/2 metra široke, 1 komad gld. 1.50.
Posobna preproga, jako trajna, 10—11 metrov dolga, — la. gld. 6.—. la. gld. 3.50.	Slamnjače kompletne, velike, komad iz jute-platna, gld. 1.40. la. po 90 kr.
Prešita posteljna odeja iz atlasa gld. 8.50. — iz rouge-a gld. 3.—.	Predposteljna preproga, najnovjši dessins, iz flanele, 1 par gld. 2.—. iz jute gld. 1.30.

Uzorci
zastonj in franko.

Št. 534.

Razpis učiteljske službe v Trstu.

Na novoustanovljeni **jednorazredni ljudski šoli** družbe sv. Cirila in Metoda

pri sv. Jakobu v Trstu

se oddaje začasna **učiteljska služba** s plačo letnih 600 gld. in opravično doklado.

Prosilci naj priložijo: krstni list, spričala navedenosti, sposobnosti in dosedanjega službovanja. Ozi- ralo se bo na prosilce, sposobne za vodstvo več- razredne šole. — Prošnje s prilogi se oddajo do **12. septembra t. l.** ali neposredno **društvenemu vodstvu** v Ljubljani ali pa **načelnikstvu Tržaške moške podružnice** (prof. Mate Mandič, Tiskarna Dolencec) Trst.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani,
dne 1. septembra 1888.

Debelost, medlost se po novejši metodi gotovo odpravi- ta. Vse kožne bolezni, kot grinte, žoltina, ogrei, pege, rudeče nosove in roke, bolezni las se radikalno ozdravijo. Pike od osepne in kocine po obrazu se za zmiraj odstranijo. V vsakem kosmetičnem vpra- šanji daje se svet. Navodi, kako se zdraviti, dajo se pisмено, če se vse obširno poroči in se priloži marka za odpis v pismu z naslovom: (346—17)
„Hygiea-Officin“ Breslau II.